

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 6132 van 21 oktober 2010
in de zaak A. 197.874/XIV-32.498**

In zake : XXXXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat T. HERMANS,
 kantoor houdende te 9300 AALST,
 Leopoldlaan 32 A, bus 1-2

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXXXX, van Servische nationaliteit, op 5 oktober 2010 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 47.621 van 2 september 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op het administratief dossier, aangekomen ter griffie op 12 oktober 2010;

Gelet op artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als administratief rechtscollege jurisdictionele beslissingen uitspreekt; dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel, niet van toepassing zijn op zijn arresten; dat de verzoekende partij in de uiteenzetting van het eerste middel in wezen slechts haar eigen standpunt herhaalt, doch daarmee geen schending van het recht van verdediging aannemelijk maakt; dat de Raad van State als administratieve cassatierechter immers niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden; dat het eerste en het vierde middel kennelijk niet-ontvankelijk zijn;

Overwegende dat artikel 33 van de internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, een verbod tot uitzetting of terugleiding inhoudt dat enkel betrekking heeft op beslissingen op grond waarvan de vreemdeling, die als vluchteling is erkend, verplicht zou worden naar zijn land van herkomst terug te keren; dat de verzoekende partij echter niet als vluchteling is erkend zodat dit artikel niet op haar van toepassing is en bijgevolg niet dienstig kan worden aangevoerd; dat het tweede middel kennelijk niet-ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij met een algemene verwijzing naar haar asielrelaas geen schending van de artikelen 2 of 3 van het E.V.R.M. aannemelijk maakt; dat het derde middel kennelijk niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep is niet toelaatbaar.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus, na beraad, te Brussel uitgesproken op éénentwintig oktober tweeduizend en tien, door :

de HH. C. ADAMS,
J. CASNEUF,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

J. CASNEUF.

C. ADAMS.